

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਦੁਰਗਾ ਸਵਰੂਪ ਭਟਨਗਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਐਸ.ਏ.ਓ. 1963 ਦੀ 172-ਡੀ.

ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1958 ਦਾ ਐਲਆਈਐਕਸ) - ਐੱਸ. 38, 39 ਅਤੇ 43— ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਕੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਤੇ 39 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਦੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ।

ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ- ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ.ਪੱਟਰ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਕੇ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 29 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਐਸ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ 14(1)(e), ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਰੌਸ਼ਨ ਲਾਲ, ਸੀ.

ਐਲ.ਸੀ.ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ '

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਪੰਡਿਤ, ਜੇ., ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੁਰਗਾ ਸਰੂਪ ਭਟਨਾਗਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 125. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰਭਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਰੁਪਏ ਸੀ. 100 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ। 125, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 29 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 15 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਤੋਂ ਅਪ-ਟੂ-ਡੇਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 110 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 15 ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਇਸ ਦਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਰੁਮਰੀ 1963 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 29 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। ਵਧੀਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 28 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 29 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1963, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਤੀ 28 ਮਾਰਚ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਤਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਧੀਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ

ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਕਿੱਤੇ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਕੋ-ਇਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਗਲਤ ਸੀ! ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਤੀ 28 ਮਾਰਚ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 105 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐੱਸ. ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਤਿਆਧਿਆਮ ਘੋਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇਵਰਾਜਿਨ ਦੇਬੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 S.C. 941 ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੇ

ਸੈਕਸ਼ਨ 38, 39 ਅਤੇ 43 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 38, 39 ਅਤੇ 43 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ]

A. ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 43 ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ,

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਐਕਟ ਅੰਤਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ: -

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਪੜ੍ਹੋ ਅਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ:]।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ 'ਸੇਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਉਲਟ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਪਾਅ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਅਧੀਨ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਤਿਆਧਿਆਮ ਘੋਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 105 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਸੌਰਵ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)